

Met het vorenstaande moge worden volstaan ter toelichting van de nieuwe redactie van artikel 17, eerste lid, van het gewijzigd ontwerp. Wat betreft het nieuw toegevoegde tweede lid van dit artikel moge tenslotte nog het volgende worden aangetekend. Gebleken is, dat in sommige rechterlijke beslissingen de dag van overlijden niet is uitgedrukt, doch dat daarin slechts een bepaald tijdvak wordt genoemd, waarbinnen de vermiste geacht wordt overleden te zijn. Daaruit zouden moeilijkheden kunnen voortvloeien, indien b.v. bij de afwikkeling van nalatenschappen moet worden vastgesteld, wie als erfenamen geroepen zijn. Ter oplossing van deze moeilijkheden wordt thans in het tweede lid bepaald, dat in deze gevallen de laatste dag van het door de rechter bepaalde tijdvak als dag van overlijden wordt aangemerkt, hetgeen in overeenstemming is met de in het slot van artikel 3, laatste lid, van het gewijzigd ontwerp neergelegde regeling.

Een nota van wijzigingen, alsmede een gewijzigd ontwerp van wet, zijn bij deze memorie gevoegd.

De Minister van Justitie,

WIJERS.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

J. H. VAN MAARSEVEEN.

De Minister van Financiën,

P. LIEFTINCK.

495 6

NOTA VAN WIJZIGINGEN
(Ingezonden 5 November 1948.)

In het ontwerp van wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

De considerans en het intitulé worden vervolgd met de woorden „van vermisten”.

Artikel 1, tweede alinea, wordt gelezen:

„vermiste”: ieder die op enig tijdstip tussen 9 Mei 1940 en 1 Juni 1945 in Nederland woonplaats heeft gehad, doch van wiens bestaan sedert laatstgenoemde datum niet meer is gebleken, terwijl er goede gronden bestaan om aan te nemen, dat hij is overleden;

Artikel 3. Het tweede lid vervalt. Aan het artikel wordt een nieuw laatste lid toegevoegd, luidende:

Indien het tijdstip van overlijden niet nauwkeurig kan worden vastgesteld wordt als zodanig aangemerkt en in de aangifte vermeld de dag, volgende op die, waarop het laatst van het bestaan van de vermiste is gebleken, tenzij er aanwijzingen zijn, welke het overlijden op een later tijdstip of in een later tijdvak waarschijnlijk maken, in welke gevallen het aan de hand van deze aanwijzingen bepaalde tijdstip, onderscheidenlijk de laatste dag van dit tijdvak, als tijdstip van overlijden wordt aangemerkt.

Artikel 5. In het eerste lid wordt in plaats van „zes maanden” gelezen „drie maanden”.

Artikel 6. In het tweede lid wordt na „ingesteld” een komma geplaatst.

In het laatste lid wordt tussen de woorden „zendt” en „afschrift” ingevoegd „onverwijld”.

Artikel 7. Na het tweede lid wordt een nieuw lid ingevoegd, luidende:

Hoger beroep of beroep in cassatie kan slechts worden ingesteld binnen twee maanden na de dagtekening der uitspraak. Van het ingestelde hoger beroep of beroep in cassatie wordt binnen de gestelde termijn ter griffie van het college, tegen welks uitspraak wordt opgekomen, een verklaring afgelegd, bij gebreke waarvan de voorziening tegen de uitspraak als niet geschied wordt beschouwd.

In het laatste lid wordt tussen de woorden „griffier” en „afschrift” ingevoegd „onverwijld”.

Artikel 9 wordt gelezen:

Handelingen, verricht door een vertegenwoordiger, wiens hoedanigheid afhankelijk is van het in leven zijn van een vermiste, kunnen niet worden aangetast uit hoofde van het feit, dat na de handeling gebleken is, dat de vermiste ten tijde van de handeling reeds was overleden.

Artikel 10. In het eerste lid wordt tussen de woorden „overlijden,” en „worden,” ingevoegd „alsmede de termijn, bedoeld in artikel 182 van het Burgerlijk Wetboek,”.

Artikel 11. Aan het slot van het artikel wordt een nieuwe zin toegevoegd, luidende: Een kind, dat door of staande het latere huwelijk is gewettigd, behoudt de uit dien hoofde verkregen staat.

Artikel 13. Aan het slot van het artikel wordt een nieuwe zin toegevoegd, luidende: Ingeval zaken om niet zijn vervreemd kan de rechter ten laste van degene, die daardoor voordeel heeft genoten, een naar billijkheid te bepalen vergoeding toekennen.

Voorts wordt aan het artikel een nieuw tweede lid toegevoegd, luidende:

Binnen dertig jaren, te rekenen van het in de akte uitgedrukte tijdstip van overlijden, kunnen zij, die tot de zaken van de vermiste gerechtigd blijken te zijn, omdat deze op een ander dan het in de akte genoemde tijdstip is overleden, de rechten uitoefenen, welke bij het voorgaande lid aan de vermiste zijn toegekend.

Artikel 14. In het eerste lid wordt de punt aan het slot van de eerste zin vervangen door een komma, waarachter wordt gesteld: „blijvende hij gehouden tot uitkering van achterstallige bedragen aan vorenbedoelde vermiste”.

In de tweede zin van het eerste lid worden de woorden „vervallen zijn tussen” vervangen door „verschenen zijn na”; de aan het slot van deze zin voorkomende woorden „en dat, waarop van het bestaan van de vermiste is gebleken” vervallen.

In het tweede lid worden de woorden „niet volledig is gekweten van de verplichtingen, die op hem zouden hebben gerust indien van het bestaan van de vermiste niet ware gebleken,” vervangen door: „volledig is gekweten van de verplichtingen, welke in verband met het overlijden van de vermiste op hem zouden hebben gerust, indien van diens bestaan niet ware gebleken, is hij bevrijd. In alle andere gevallen”.

Aan het artikel wordt een nieuw laatste lid toegevoegd, luidende:

De rechter kan aan de in het eerste lid bedoelde vermiste een naar billijkheid te bepalen vergoeding toekennen ten laste van degene, die door een betaling, als in de voorgaande leden bedoeld, voordeel heeft genoten. Artikel 13, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15. Tussen de woorden „bepaling” en „verleend” wordt ingevoegd „in verband met dat overlijden”.

Artikel 17. In plaats van „artikelen 9 tot en met 16” wordt gelezen „artikelen 8 tot en met 16”. De punt aan het slot van het artikel wordt vervangen door een komma, waarachter wordt gesteld: „mits de rechterlijke beslissing gegeven is vóór het in werking treden van deze wet. Hetzelfde geldt voor nadien gegeven beslissingen, mits de rechter bij zijn uitspraak heeft bepaald, dat zij zal gelden tegenover een ieder.”

Toegevoegd wordt een nieuw tweede lid, luidende:

Indien in de beslissing de dag van overlijden niet is uitgedrukt, doch slechts een tijdvak, waarbinnen het overlijden heeft plaats gevonden, zal de laatste dag van dit tijdvak als dag van overlijden worden aangemerkt.

Artikel 20. Het woord „wat” wordt vervangen door de woorden „als hetgeen”.

Artikel 21. In plaats van „vervalt.” wordt gelezen „vervalt met ingang van 1 Mei 1949.”

Toegevoegd wordt een nieuw tweede lid, luidende:

Indien betreffende het overlijden van een persoon een akte op grond van die verordening is of wordt opgemaakt, zijn de artikelen 9 tot en met 16 van overeenkomstige toepassing.